

Alueellinen kuljetustuki vuosina 2008-2013

Ohje kuljetustuen hakijoille

1. JOHDANTO	3
2. KULJETUSTUKEA KOSKEVAT SÄÄDÖKSET	3
3. KULJETUSTUEN MYÖNTÄMISEN EDELLYTYKSET	3
3.1. Pieni ja keskisuuri yritys	3
3.2. Kuljetustukeen oikeuttavat alueet	4
3.3. Kuljetustuen saaja	5
3.4. Kuljetustukeen oikeuttavat tuotteet	5
3.4.1. Yleistä	5
3.4.2. Maataloustuotteiden ensiasteen jalosteiden kuljetustuki (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta, 7 §).....	6
3.4.3. Kalanjalosteiden kuljetustuki (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta,..... 8 §)	7
3.5. Kuljetustukeen oikeuttavat kuljetusmaksut	8
3.6. Kuljetustukeen oikeuttavat kuljetukset ja toiminnot	9
3.6.1. Rautatie- ja autokuljetukset.....	9
3.6.2. Kuljetusketjut	10
3.6.3. Pohjoiskalottikuljetukset	11
3.6.4. Satamatoimintojen tuki	11
3.6.5. Saaristokuljetusten tuki	12
3.7. Ulkomaille suuntautuvat kuljetukset	13
4. KULJETUSTUEN LASKEMINEN	13
5. KULJETUSTUEN HAKEMINEN	14
6. DE MINIMIS –TUKENA MYÖNNETTÄVÄ KULJETUSTUKI	14
7. TUEN PALAUTTAMINEN JA TAKAISINPERINTÄ	15
8. MUUTOKSENHAKU	16
9. LOMAKKEET JA LISÄTIEDOT	16

1. JOHDANTO

Kuljetustuella pyritään alentamaan syrjäisempien seutujen pk-yritysten keskimääräistä pitemmistä kuljetusmatkoista aiheutuvia kuljetuskustannuksia ja näin saattamaan ne tasavertaisempaan asemaan muualla Suomessa sijaitsevien yritysten kanssa. Kuljetustuen tarkoituksena on myös lisätä jo olemassa olevan tuotannon määrää, saada aikaan uutta tuotantotoimintaa ja kohottaa tuotannon jalostusastetta.

Kuljetustukea voidaan myöntää pienen ja keskisuuren yrityksen (pk-yrityksen) kuljetustukeen oikeuttavalla alueella jalostamien tuotteiden jalostuspaikalta alkavista kuljetuksista kotimaassa tapahtuvan kuljetuksen osalta. Suurten yritysten jalostamien tuotteiden kuljetuksesta ei myönnetä kuljetustukea.

Kuljetustukea voidaan hakea joko sähköisesti ELY-keskusten yritystukien asiointipalvelussa (osoitteessa www.ely-keskus.fi) tai ELY-keskuksen internet-sivuilta (www.ely-keskus.fi) tulostettavalla paperilomakkeella. Koska tavoitteena on enenevässä määrin siirtyä sähköiseen tiedonvaihtoon ELY-keskuksen ja asiakkaiden välillä, hakemukset suositellaan jätettäväksi sähköisesti.

2. KULJETUSTUKEA KOSKEVAT SÄÄDÖKSET

Kuljetustuen myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä säädetään **valtioneuvoston asetuksessa alueellisesta kuljetustuesta (21/2009)** sekä **valtioneuvoston asetuksessa alueellisesta kuljetustuesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta (1305/2011)**. Lisäksi on voimassa, mitä **valtionavustuslaissa (688/2001)** säädetään.

3. KULJETUSTUEN MYÖNTÄMISEN EDELLYTYKSET

3.1. Pieni ja keskisuuri yritys

Kuljetustukea voidaan myöntää vain pk-yritysten jalostamien tuotteiden kuljetuksista. Tätä sääntöä sovelletaan kuljetustuessa siten, että tuotteet valmistaneen yrityksen tulee olla pk-yritys sekä tuotteiden valmistushetkellä että myöskin sillä hetkellä, kun kuljetustukihakemusta koskeva päätös tehdään ELY -keskuksessa.

Pk-yrityksen määritelmä pohjautuu EY:n komission suositukseen 2003/361/EY. Pk-yrityksellä tarkoitetaan yritystä, jonka

- henkilöstömäärä on vähemmän kuin 250 henkilöä, ja
- jonka vuosiliikevaihto on enintään 50 milj. euroa tai taseen loppusumma enintään 43 milj. euroa, sekä
- joka täyttää yrityksen riippumattomuutta kuvaavat ja muut komission suositukseen sisältyvät pk-yrityksen tunnusmerkit.

Yrityksen riippumattomuuteen ja siten myös sen yrityskokoon vaikuttavat yrityksen omien tietojen lisäksi myös sen omistussuhteet toisiin yrityksiin. Mikäli yrityksellä on ns. *sidosyritys*, eli toinen yritys, joka omistaa tarkasteltavasta yrityksestä enemmistön (tai muuten käyttää yrityksessä määräysvaltaa), tai josta tarkasteltava yritys omistaa enemmistön (tai muuten käyttää määräysvaltaa), on tarkasteltavan yrityksen lisäksi myös sidosyrityksen (tai mikäli sidosyrityksiä on omistusketjussa useampia, kaikkien sidosyri-

tysten) henkilöstö-, tase- ja liikevaihtotiedot otettava kokonaisuudessaan laskelmaan mukaan yrityskokoa määritettäessä. Mikäli sidosyritysten kesken on tehty konsernitilinpäätös, johon myös tarkasteltava yritys kuuluu, voidaan rahamääräisten tietojen osalta käyttää konsernitilinpäätöksen tietoja.

Sidosyrityssuhde yritysten välille voi eräissä tapauksissa syntyä myös henkilöomistuksen kautta, jos sama henkilö tai samat henkilöt omistavat yrityksiä, jotka harjoittavat toimintaansa tai osaa toiminnoistaan samoilla merkityksellisillä markkinoilla tai lähimarkkinoilla.

Jos tarkasteltavalla yrityksellä (tai tarkasteltavan yrityksen sidosyrityksillä) on ns. *omistusyhteyshyönteisyhtiöitä*, eli yrityksiä jotka eivät ole sidosyrityksiä, ja joihin tarkasteltavalla yrityksellä on vähintään 25 %:n omistuksellinen tai äänivallan käyttöön liittyvä yhteys, tulee myös näiden omistusyhteyshyönteisyhtiöiden tiedot ottaa yrityskokolaskelmaan mukaan joko omistusosuuden tai äänivallan suhteessa (käytetään suurempaa näistä prosentiosuudesta). Pääomasijoittajaa tai riskipääomayhtiötä ei kuitenkaan tarvitse ottaa huomioon, vaikka se täyttäisikin omistusyhteyshyönteisyhtiön kriteerin, eli omistaisi yrityksestä tai äänivallasta vähintään 25 %, mutta ei kuitenkaan enemmistöä.

Yrityskoon määrittämisessä noudatetaan ns. kahden tilikauden siirtymäsääntöä (komission suosituksen 4 artikla), joka tarkoittaa sitä, että kun yrityksen vuotuiset tiedot tilinpäätöshetkellä ylittävät tai alittavat henkilöstömäärää koskevat tai rahamääräiset yrityskoon kynnysarvot, yritys saavuttaa tai menettää keskisuuren yrityksen tai pienen yrityksen aseman ainoastaan siinä tapauksessa, että ylitys tai alitus toistuu kahtena peräkkäisenä tilivuotena. Näin ollen esimerkiksi keskisuuren yrityksen toiminnan laajentuessa sen oman toiminnan kasvun kautta yritys menettää keskisuuren yrityksen kokoluokan ja luokitellaan suureksi yritykseksi vasta sitten, kun edellä mainitut pk-yrityksen kynnysarvot ovat ylittyneet kahdessa peräkkäisessä tilinpäätöksessä.

Vastaavasti kahden tilivuoden siirtymäsääntöä voidaan soveltaa myös yrityskauppojen, pääomasijoitusten ja muiden omistusjärjestelyjen suhteen, Jos esimerkiksi pieni yritys on tullut suuryrityksen omistukseen (eli suuren yrityksen sidosyritykseksi) yrityskaupan tai muun omistusjärjestelyn seurauksena, mutta säilynyt juridisesti erillisenä yhtiönä, sen yrityskokoluokan katsotaan muuttuvan/muuttuneen suureksi yritykseksi omistusjärjestelyn johdosta vasta siirtymäjakson jälkeen.

Jos esimerkiksi suuri yritys on myynyt omistamansa pienen yrityksen osakekannan, eli yritysten välinen sidosyrityssuhde on purkautunut, ei myyneen suuren yrityksen tietoja enää tarvitse ottaa huomioon myydyn yrityksen yrityskokoa määritettäessä.

Lisätietoa pk-yritysmääritelmästä saa ELY-keskuksesta.

Komission suositukset mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (2003/361/EY) on internet-osoitteessa:

<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2003:124:0036:0041:FI:PDF>

3.2. Kuljetustukeen oikeuttavat alueet

Kuljetustukea voidaan myöntää tuotteen jalostuspaikalta alkavista kuljetuksista silloin, kun kuljetettava tuote on jalostettu Lapin, Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon tai Etelä-Savon maakunnan alueella, Saarijärven-Viitasaaren seutukunnan alueella, Kaustisen seutukunnan alueella tai entisen Ullavan kunnan alueella.

Lisäksi kuljetustukea voidaan myöntää saaristokuljetusten tukena alueiden kehittämislain (602/2002) perusteella I ja II tukialueeseen määrätyiltä pysyvästi asutuilta, ilman kiinteää tieyhteyttä olevilta saarilta alkavista Suomessa suoritettavista tavarankuljetuksista. Tukea ei kuitenkaan voi myöntää Ahvenenmaan maakunnan alueelta lähtevistä kuljetuksista. Saaristokuljetusten tuen osalta ks. tarkemmin kohta 3.6.5.

3.3. Kuljetustuen saaja

Kuljetustukea voidaan myöntää Suomessa toimintaa harjoittavalle yhteisölle tai Suomessa asuvalle luonnolliselle henkilölle.

Kuljetustuki myönnetään tavaran lähettäjälle, joka on maksanut kuljetusmaksun kuljetuksen suorittajalle.

Erityisestä syystä kuljetustuki voidaan myöntää myös tavaran vastaanottajalle, joka on maksanut kuljetusmaksun kuljetuksen suorittajalle. Tällaisena erityisenä syynä voidaan pitää lähinnä tilannetta, jossa kyseisellä alalla vallitsevan kauppataivan tai toimintamallin mukaan tavaran vastaanottaja (ostaja) tyypillisesti maksaa tavaran rahdin kuljetuksen suorittajalle. Tuen hakijan tulee osoittaa tällaisen yleisen kauppataivan olemassaolo. Lisäksi edellytetään, että tuen myöntämisellä poikkeuksellisesti vastaanottajalle arvioidaan olevan positiivista vaikutusta tuotteen valmistajayrityksen liiketoimintaan. On syytä korostaa, että kuljetustuen myöntäminen tavaran vastaanottajalle on poikkeuksellinen menettely, ja se edellyttää erityisiä perusteluja.

Kuljetustuen saajan ei välttämättä tarvitse olla tavaran valmistaja. Normaalisti kuljetustuen hakija ja saaja on kuitenkin tuotteet valmistanut yritys, joka tavaran lähettäjänä on maksanut kuljetusmaksun.

Jos kuljetusmaksun suorittajana on ollut huolitsija tai jokin muu vastaavanlaista toimintaa harjoittava yritys, myönnetään kuljetustuki sille, joka on alkuperäisenä tavaran lähettäjänä antanut toimeksiannon tehtävän suorittamisesta.

Satamatoimintojen tuki myönnetään aina tavaran lähettäjälle riippumatta siitä, kuka maksun on suorittanut. Satamatoimintojen tuen osalta ks. tarkemmin kohta 3.6.4.

3.4. Kuljetustukeen oikeuttavat tuotteet

3.4.1. Yleistä

Kuljetustuen keskeinen periaate on, että tukea myönnetään jalostettujen tuotteiden kuljetuksesta. Tämä tarkoittaa, että tukeen oikeuttavan tuotteen tulee olla läpikäynyt sellaisen jalostus- tai käsittelyprosessin, jossa tuotteen jalostusarvo on selkeästi kasvanut tehdyn jalostuksen seurauksena.

Kuljetustukeen oikeuttavaa jalostusta ei ole tavaran purkaminen, uudelleen lastaaminen, pelkkä tavaran pakkaaminen tai muu sellainen tavaran käsittely, joka ei ole varsinaista

tuotteiden jalostamista tai joka lisää tuotteen alkuperäistä arvoa vain vähän. Tukea ei myöskään myönnetä käytettyjen tavaroiden kuljetuksesta.

Kuljetustukea ei myönnetä esimerkiksi seuraavien tuotteiden tai niihin rinnastettavien tuotteiden tai aineiden kuljetuksista:

- jalostamattomat tuotteet, aineet ja ainekset
- raaka-aineet
- käytetyt tavarat
- maa- ja kiviainekset, malmit ja rikasteet, tuhka, turve, kuona, kalkki ja niihin rinnastettavat ainekset
- jätteet, romut ja niihin rinnastettava aines
- kierrätettävät hyödykkeet ja ainekset
- jalostamaton puutavara, raakapuu, puunkorjuun sivutuotteet
- puunjalostuksen sivutuotetyypiset tuotteet ja ainekset, kuten puru, hake (myös metsähake), saha- ja höylälästut, ja vastaavat ainekset
- halot, tuoreet tai pakkaamattomat klapit ja pilkkeet (kuivatut ja pakatut klapit ja pilkkeet voivat olla tuen piirissä)
- erilaiset ainekset ja hyödykkeet, jotka syntyvät varsinaisten tuotantoprosessien sivutuotteina, ja joita itsessään ei voida pitää varsinaisina jalostettuina tuotteina.

Kuljetustukea ei myönnetä eräille toimialoille, jotka EY:n valtioneuvoston päätöksessä (Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007 – 2013; 2006/C 54/08) on rajattu alueellisten valtiontukien soveltamisalan ulkopuolelle. Näitä toimialoja ovat:

- EY:n perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maataloustuotteiden alkutuotanto, mukaan lukien kalastus
- kivihiihteollisuus
- laivanrakennusteollisuus
- terästeollisuus
- synteettikuituteollisuus

Kuljetustukea ei myönnetä myöskään kuljetuksista, jotka liittyvät toimintaan, jolle ei ole vaihtoehtoista sijoituspaikkaa.

Kuljetustukea myönnettäessä tulee ottaa huomioon kilpailunäkökohdat. Tuki voidaan jättää myöntämättä, mikäli tuotteen kuljetusten tukemisella voidaan katsoa olevan merkittävässä määrin kilpailua ja markkinoiden toimintaa vääristäviä vaikutuksia.

3.4.2. Maataloustuotteiden ensiasteen jalosteiden kuljetustuki (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta, 7 §)

Kuljetustukea voidaan myöntää maataloustuotteiden ensiasteen jalosteiden, eli EY:n perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen maataloustuotteiden ensiasteen jalosteiden kuljetuksesta. Tuki myönnetään ns. vähämerkityksisenä tukena eli de minimis -tukena (ks. tarkemmin kohta 6). Maataloustuotteiden ensiasteen jalostamisella tarkoitetaan EY:n perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden, kalastustuotteita lukuun ottamatta, sellaista käsittelyä, jonka jälkeen tuote on edelleen liitteen I mukainen maataloustuote.

Maataloustuotteiden ensiasteen jalostusta on muun muassa ns. ensi asteen elintarviketeollisuus, eli esimerkiksi valtaosa lihanjalostuksesta ja meijeriteollisuudesta, myllytoiminta sekä hedelmien, vihannesten ja marjojen perusjalostus.

Maataloustuotteiden ensiasteen jalostusta eivät kuitenkaan ole sellaiset maatilalla tapahtuvat toimet, jotka ovat tarpeen tuotteiden valmistamiseksi ensimyyntiä varten. Näin ollen maatilalla tapahtuva perustamissopimuksen liitteen I mukaisten maataloustuotteiden pelkkä puhdistus ja pakkaaminen sellaisenaan, ilman varsinaisia jalostus- tai vastaavia käsittelytoimenpiteitä, ei voi olla kuljetustuen piirissä. Maatilaksi katsotaan tässä yhteydessä myös mm. kasvihuonetuotantoa sekä puutarha- ja taimitarhaviiljelyä harjoittava tuotantoyksikkö.

Haettaessa kuljetustukea elintarvikejalosteille tai muille perustamissopimuksen liitteen I mukaisten tuotteiden jalosteille on kuljetustukihakemuksen kohdassa 4 (/sähköisen kuljetustukihakemuksen sivulla ”Kuljetustukeen liittyvät erityistiedot”) ilmoitettava tuotteen tullitariffinumero, jonka perusteella ELY-keskus voi selvittää, onko kyse sellaisesta ensiasteen jalosteesta, jonka kuljetuksesta tuki myönnetään tämän ohjeen kohdan 6 mukaisena de minimis –tukena.

Tullitariffinumeron määrittämistä koskevia tietoja ja ohjeistusta saa Tullin toimipaikoista (www.tulli.fi).

3.4.3. Kalanjalosteiden kuljetustuki (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta, 8 §)

Myönnettäessä kuljetustukea kalanjalosteiden kuljetuksesta tuki myönnetään komission asetuksessa (EY) N:o 875/2007 (Komission asetus Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastusalalla ja asetuksen (EY) N:o 1860/2004 muuttamisesta) säädetyin ehdoin. Tämä tarkoittaa sitä, että yritykselle voidaan edellä mainitun asetuksen mukaista vähämerkityksistä tukea kalastusalalla myöntää enintään 30 000 euroa kolmen verovuoden muodostaman jakson aikana. Tuen saaja vastaa siitä, että yritykselle asetuksen (EY) N:o 875/2007 nojalla myönnettyjen vähämerkityksisten tukien yhteismäärä ei ylitä tätä 30 000 euron enimmäismäärää minkään kolmen verovuoden jakson aikana.

Haettaessa kuljetustukea kalanjalosteiden kuljetuksesta yrityksen on hakemuksen kohdassa 8 (/sähköisen kuljetustukihakemuksen sivulla ”Kalastusalan vähämerkityksiset tuet”) ilmoitettava edellä mainitun asetuksen nojalla saadut kalastusalan vähämerkityksiset tuet kuluvan verovuoden ja kahden edeltävän verovuoden ajalta.

Kuljetustukea ei voida myöntää jalostamattoman kalan kuljetuksesta, vaan ainoastaan kalanjalosteiden kuljetuksesta. Kalanjalosteilla tarkoitetaan kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 1 artiklassa mainittuja jalostettuja kalatuotteita ja vesiviljelytuotteita, kuten esimerkiksi kuluttajapakattuja kalafileitä tai mätituotteita, kalavalmisteita ja –säilykkeitä, kuivattua, suolattua tai savustettua kalaa sekä kalasta valmistettuja jauhoja, jauheita tai pellettejä.

Kuljetustukea ei myönnetä edellä mainitun neuvoston asetuksen 1 artiklassa mainittujen jalostamattomien tuotteiden, kuten esimerkiksi elävien kalojen, tuoreiden, jäädytettyjen tai jäädytettyjen kalojen, eikä kalanjätteen kuljetuksesta.

Edellä mainittu neuvoston asetus (EY) N:o 104/2000 on internet-osoitteessa:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2000:017:0022:0052:FI:PDF>

Kuljetustukihakemuksen kohdassa 4 (/sähköisen kuljetustukihakemuksen sivulla ”Kuljetustukeen liittyvät erityistiedot”) tulee esittää hakemuksen kohteena olevien kalanjalosteiden tullitariffinnumero/-numerot, joiden perusteella ELY -keskus voi selvittää, onko kyse sellaisista edellä mainitun neuvoston asetuksen 1 artiklassa mainitusta kalanjalosteista, joiden kuljetuksesta tuki myönnetään edellä mainitun komission asetuksen (EY) N:o 875/2007 mukaisena vähämerkityksisenä tukena kalastusalalla. Tullitariffinumeron määrittämistä koskevia tietoja ja ohjeistusta saa Tullin toimipaikoista (www.tulli.fi).

Edellä mainittu kalastusalan vähämerkityksistä tukea koskeva komission asetus (EY) N:o 875/2007 on internet-osoitteessa:

<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:193:0006:0012:FI:PDF>

3.5. Kuljetustukeen oikeuttavat kuljetusmaksut

Kuljetustuki myönnetään kuljetuksen suorittajalle maksetusta lähetyksen kuljetusmaksusta. Kuljetuksiin voi liittyä myös erilaisia lisämaksuja, kuten esimerkiksi maksut lastin kuormaamisesta tai purkamisesta, tai esimerkiksi polttoainelisiä. Tällaiset lisämaksut voidaan hyväksyä kuljetustuen piiriin vain silloin, kun ne ovat kiinteästi liittyneet asianomaiseen kuljetukseen ja ne on merkitty rahti- tai muuhun kuljetuskirjaan.

Jos lastin kuormaamisen, purkamisen tai muun vastaavan käsittelyn on suorittanut erillisenä palveluna eri yritys kuin tavaran kuljettanut kuljetusyritys, sen ei voi katsoa olevan valtioneuvoston asetuksen (21/2009, muut. 1305/2011) 15 §:ssä tarkoitettu kiinteä kuljetusmaksun osa tai kuljetusmaksun lisämaksu, eikä tällöin lastin kuormauksen, purkamisen tai muun vastaavan käsittelyn perusteella myönnetä kuljetustukea.

Ennen kuljetustuen laskemista tulee kuljetusmaksusta vähentää kaikki kuljetuksen suorittajalta saadut tai saatavat alennukset ja hyvitykset, jotka hakija on saanut tai tulee saamaan rahdista. Kuljetustukihakemukseen tulee tehdä hyvitys- ja veloituslaskujen vaatimat lisäykset tai vähennykset ja hyvitys- ja veloituslaskut on liitettävä hakemukseen.

Allekirjoittamalla kuljetustukihakemuksen hakija sitoutuu ilmoittamaan ELY -keskukselle kaikki kuljetuksen suorittajalta saatavat alennukset ja hyvitykset, jotka hakija mahdollisesti myöhemmin saa hakemuksiin sisältyvistä kuljetusmaksuista, sekä toimittamaan ELY -keskukselle niitä vastaavat hyvityslaskut tai muut dokumentit.

Arvonlisäverosta ei myönnetä kuljetustukea, joten sen osuus täytyy vähentää kuljetusmaksusta ennen tuen laskemista.

Kuljetustuki myönnetään puolen vuoden kuljetuksista jälkikäteen. Ensimmäinen hakemuskausi on 1.1. - 30.6., ja toinen 1.7. - 31.12. Kuljetuksen lähtöpäivämäärä ratkaisee, kumpaan hakemuskauteen kuljetus kuuluu.

Kuljetustuki myönnetään valtioneuvoston asetuksen (21/2009, muut. 1305/2011) 12 §:n mukaisesti vain kuljetuksista, joiden kuljetusmaksu on vähintään 30 euroa (saaristokuljetusten tuessa 10 euroa) lähetykseltä. Lähetyksellä tarkoitetaan vastaanottajalle tiettyyn kohteeseen tietynä aikana toimitettavaa yksittäistä tavaralähetystä tai tavaraerää.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on myös, että kuljetustuen määrä koko hakemuskaudelta nousee vähintään 360 euroon (saaristokuljetusten tuessa 80 euroon).

3.6. Kuljetustukeen oikeuttavat kuljetukset ja toiminnot

3.6.1. Rautatie- ja autokuljetukset

Rautatie- ja autokuljetuksista voidaan myöntää kuljetustukea, kun kuljetusmatkan pituus on vähintään 266 kilometriä.

Jos kuljetukseen liittyy satamatoimintoja, jotka oikeuttavat satamatoimintojen tukena myönnettävään kuljetustukeen (ks. kohta 3.6.4.), kuljetustukea voidaan myöntää jo silloin, kun rautatie- tai autokuljetuksen kuljetusmatkan pituus satamaan on vähintään 101 kilometriä.

Autokuljetuksissa kuljetustuen ja tukiprosentin perusteena olevaksi kuljetusmatkaksi hyväksytään lyhin maantieyhteys lähtöpaikan ja määräpaikan välillä. Kuljetusmatkaksi voidaan hyväksyä pitempikin toteutunut kuljetusmatka, jos esimerkiksi kyseessä on erikoiskuljetus, jos lyhin reitti on kuljetukselle liian huonokuntoinen tai muuten epätarkoituksenmukainen, tai jos kyseisen reitin käyttämiselle on jokin muu vastaava hyväksyttävä syy.

Matkan pituuden määrittelyssä käytetään Liikenneviraston välimatkataulukkoa, joka on internet-osoitteessa <http://alk.tiehallinto.fi/www2/valimatkat>. Lähtö- tai määräpaikan etäisyys välimatkataulukon laskentapisteestä voidaan ottaa huomioon. Perustellusta syystä voidaan hyväksyä myös Liikenneviraston välimatkataulukon mukaisesta matkasta poikkeava toteutunut kuljetusmatka.

Kuorma-autokuljetusten ohella myös esimerkiksi linja-autolla tapahtuvat kuljetukset sekä postin tavarakuljetukset katsotaan kuljetustukeen oikeuttaviksi autokuljetuksiksi, mikäli kuljetettavan matkan pituus vaikuttaa kuljetusmaksun suuruuteen. Jos kuljetusmatkan pituudella ei ole vaikutusta perittävän kuljetusmaksun suuruuteen, ei kuljetustukea myönnetä.

Autokuljetuksista ei makseta kuljetustukea, jos kuljetus on tapahtunut omalla kuljetuskalustolla. Kuljetusten tulee siis tapahtua ulkopuolisen, lähtökohtaisesti ammatillaisen liikenteenharjoittajan toimesta.

Jos yrityksen jalostuspaikalta ei ole rautatie- tai autokuljetusyhteyttä (linjaliikennettä), hyväksytään omalla autolla kuljetettu matka jalostuspaikalta lähimmälle sellaiselle paikalle, josta on edellä mainittu jatkokuljetusyhteys, kuljetustukiprosentin määrittelyssä huomioon otettavaksi matkaksi. Tällöin kuljetuksen kuljetustu-

kiprosentti määräytyy koko jalostuspaikalta alkavan kuljetusmatkan pituuden mukaan, mutta kuljetustukea ei kuitenkaan myönnetä oman kuljetuksen osuudesta syntyvistä kustannuksista.

Rautateillä kuljetusmatkaksi hyväksytään lähetys- ja määräpaikan välinen rahditusmatka.

Kuljetustuen määrä rautatie- ja autokuljetuksista määräytyy seuraavan taulukon mukaan (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta, 18 §):

Kuljetettu matka kilometriä	Tukiprosentti
266 – 300	2,8
301 – 400	4,4
401 – 500	6,0
501 – 600	7,2
601 – 700	8,8
701 – 800	9,6
801 – 1000	10,4
1001 -	11,6

HUOM. Silloin kun rautatie- ja autokuljetukseen liittyy satamatoimintoja, joista maksetaan tämän ohjeen kohdan 3.6.4. mukaista satamatoimintojen tukea, noudatetaan edellä olevan taulukon sijasta seuraavaa taulukkoa, jossa lyhin kuljetustukeen oikeuttava matka on 101 km (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta, 21 §):

Kuljetettu matka kilometreinä	Tukiprosentti satamatoimintoihin liittyvissä kuljetuksissa
101 – 130	2,8
131 – 160	3,6
161 – 210	4,0
211 – 265	4,8
266 – 400	5,6
401 – 500	6,0
501 – 600	7,2
601 – 700	8,8
701 – 800	9,6
801 – 1000	10,4
1001 -	11,6

3.6.2. Kuljetusketjut

Rautatie- ja autokuljetukset

Kuljetus voi muodostua kahdesta tai useammasta osasta, jotka ovat tapahtuneet kuorma-autolla tai muulla autolla teitse, ja rautateitse. Tällaisen yhtenäisen kuljetusketjun muodostamasta rautatie- ja autokuljetuksesta lasketaan kuljetustuen prosenttimäärä eri osien yhteenlasketun kuljetusmatkan pituuden mukaan ja kuljetustuki maksetaan kuljetusosuuksien yhteenlasketusta kuljetusmaksusta kohdan 3.6.1 taulukoiden mukaisesti. Koko kuljetusmatkan pituuden täytyy olla vähintään 266 kilometriä, mutta jos kuljetuk-

seen liittyä tukeen oikeuttavia satamatoimintoja, tulee kuljetusmatkan kokonaispituuden olla vähintään 101 kilometriä.

Maakuljetukset ja satamatoimintojen tuki

Kun maakuljetuksen (rautatie- ja/tai autokuljetuksen) määräpaikkana on Suomessa satama tai laivauspaikka, joka oikeuttaa alueellisesta kuljetustuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (21/2009, muut. 1305/0211) 19 §:n mukaisesti satamatoimintojen tukeen, myönnetään kuljetustukea maakuljetuksesta jo silloin, kun maamatkan pituus on 101 km, edellä kohdassa 3.6.1. esitetyn jälkimmäisen taulukon mukaisesti.

Jotta satamatoimintoihin liittyvästä maakuljetuksesta maksettaisiin kuljetustuki valtioneuvoston asetuksen (21/2009, muut. 1305/2011) 20 §:n mukaisesti jo 101 km:n ja sitä pidemmän matkan kuljetuksesta, täytyy hakemuksesta käydä selvästi ilmi, että satamaan tai laivauspaikkaan viety tavara on lähtenyt sieltä eteenpäin. Sen vuoksi maitse kuljetetun tavaran määrän täytyy olla yhtä suuri tai pienempi kuin se määrä, josta maksetaan satamatoimintojen tukea. Jos maakuljetuksen määrä on suurempi, voidaan olettaa, että tavara ei ole jatkanut matkaansa satamasta eteenpäin.

3.6.3. Pohjoiskalottikuljetukset

Pohjoiskalottialueen muodostavat ne läänit tai vastaavat hallinnolliset alueet Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa, jotka joko kokonaan tai osaksi sijaitsevat napapiirin pohjoispuolella. Venäjällä Murmanskin alue kuuluu Pohjoiskalottiin. Suomessa Pohjoiskalottialueeseen kuuluu vain Lapin maakunta.

Pohjoiskalotilta alkaville kuljetuksille voidaan myöntää kuljetustukea, vaikka Suomessa suoritettavan kuljetusosuuden matkan pituus on alle 266 km, jos kuljetusmatkan kokonaispituus on vähintään 266 km ja kuljetukset suuntautuvat toisen maan Pohjoiskalotille tai sieltä eteenpäin kuljetettaviksi. Tukeen oikeuttava matkan pituus on lähtöpaikan ja rajanylityspaikan välinen matka. Jos se on alle 266 km, tukiprosentti määräytyy 266 km:n mukaan, eli on 2,8 %.

Muun kuljetustuen tapaan tukea voidaan myöntää vain kotimaan kuljetusosuuden rahdista. Jos kotimaan kuljetusosuutta ei ole eritelty kuljetuslaskussa, hakijan on pyydettävä sen suuruudesta selvitys kuljetusliikkeeltä.

Mikäli pohjoiskalottikuljetuksessa 266 km:n vähimmäismatka toteutuu jo Suomen alueella tapahtuvassa kuljetuksessa, ei pohjoiskalottikuljetuksesta myönnettävän kuljetustuen määräytyminen poikkea mitenkään muun kuljetustuen määräytymisperusteista.

3.6.4. Satamatoimintojen tuki

Satamatoimintojen tukea voidaan myöntää Merikarvian kunnassa ja sen pohjoispuolella sijaitsevilla Pohjanlahden satamissa tai laivauspaikoissa sekä Saimaan vesistöalueen satamissa ja laivauspaikoissa tapahtuvista satamatoiminnoista silloin, kun tuote on jalostettu Lapin, Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun, Pohjois-Karjalan, Pohjois-Savon tai Etelä-Savon maakunnan alueella, Saarijärven-Viitasaaren seutukunnan tai Kaustisen seutukunnan alueella, taikka entisen Ullavan kunnan alueella.

Satamatoimintojen tuen maksamiseen ei vaikuta kuljetusmatkan pituus ja se maksetaan aina tavaran lähettäjälle. Satamatoimintojen tuen suuruus on 1,04 euroa/tonni tai 0,528 euroa/tonni riippuen satamasta seuraavasti:

- 1) Kalajoen kunnassa ja sen pohjoispuolella sijaitsevilla Pohjanlahden satamissa tai laivauspaikoissa sekä Joensuun satamassa ja sen pohjoispuolella sijaitsevilla Saimaan vesistöalueen satamissa tai laivauspaikoissa tapahtuvista satamatoiminnoista:

1,04 euroa / tonni

- 2) Merikarvian kunnassa sekä sen ja Kalajoen kunnan välillä sijaitsevilla Pohjanlahden satamissa tai laivauspaikoissa sekä muissa kuin edellä mainituissa Saimaan vesistöalueen satamissa tai laivauspaikoissa tapahtuvista satamatoiminnoista:

0,528 euroa / tonni

Satamatoimintojen tuki lasketaan kertomalla laivatun lähetyksen paino (tonneina) ko. sataman satamatoimintojen tuen euromäärällä. Satamatoimintojen tukea laskettaessa pidetään vähimpänä painona kuutiometriä kohti 300 kiloa, jos lähetyksen paino kuutiometriä kohti on sitä pienempi. Sahatavaran painona kaikkien puulajien osalta pidetään 530 kg/m³, jos todellista painoa ei ole saatavissa.

Haettaessa satamatoimintojen tukea täytyy kuljetustukihakemukseen liittää laivauskoskeva vientitavaran tullausilmoitus tai konossementti. Jos näitä ei ole käytettävissä, voidaan hyväksyä muukin vastaava asianmukainen asiakirja, josta käyvät ilmi satamatoimintojen tuen maksamiseen tarvittavat tiedot: lähettäjä, lähetyksen paino tai tilavuus, tavaranimike sekä laivauksen päivämäärä.

3.6.5. Saaristokuljetusten tuki

Kuljetustukea voidaan myöntää saaristokuljetusten tukena alueiden kehittämislain (602/2002) perusteella I ja II tukialueeseen määrättyiltä pysyvästi asutuilta, ilman kiinteää tieyhteyttä olevilta saarilta alkavista Suomessa suoritettavista tavarankuljetuksista. Tukea ei kuitenkaan voi myöntää Ahvenenmaan maakunnan alueelta lähtevistä kuljetuksista.

Saaristokuljetusten tukea voidaan myöntää vähintään 65 km:n pituisista auto- ja vesikuljetuksista toiselle saarelle tai mantereelle sekä näiden keskinäisistä ja rautatiekuljetusten kanssa tapahtuvista yhdistetyistä kuljetuksista. Matkan pituutta määriteltäessä muunnetaan vesitse suoritettava matka maakuljetusmatkaksi siten, että normaaliolosuhteissa vesimatkaan käytettävä tunti vastaa 90 autokuljetuskilometriä. Odotusajan korvaamiseksi lisätään kuljetusmatkaan ensimmäistä vesimatkaa kohti 35 kilometriä ja kutakin seuraavaa vesimatkaa kohti edellisen vesimatkan odotusaikaa korvaava kilometrimäärä lisättyinä 15 kilometrillä.

Muusta kuljetustuesta poiketen saaristokuljetusten tukea voidaan myöntää myös yrityksen omalla kalustolla suoritetuista kuljetuksista enintään lähimpään mantereella sijaitsevaan kunnan keskustaajamaan tai lähimmälle rautatieasemalle. Jos tukea haetaan omista kuljetuksista, niistä on esitettävä ELY -keskuksen vaatima erillinen selvitys.

Saaristokuljetusten tuen määrä kuljetusmaksusta on (valtioneuvoston asetus alueellisesta kuljetustuesta, 24 §):

Kuljetettu matka kilometreinä	Tukiprosentti
65 – 80	2,8
81 – 100	3,6
101 – 120	4,4
121 – 140	5,6
141 – 180	6,8
181 – 220	8,0
221 – 280	9,2
281 – 360	10,4
361 – 460	11,6
461 – 580	12,8
581 – 700	14,0
701 - 800	15,2
801 – 900	16,0
901 – 1000	16,8
1001 – 1140	17,6
1141 -	18,4

3.7. Ulkomaille suuntautuvat kuljetukset

Kuljetustukea voidaan maksaa vain Suomessa tapahtuvan kuljetuksen osalta. Jos tavaran kuljetus suuntautuu ulkomaille, maksetaan kuljetustukea kotimaan osuudelta lähtöpaikalta rajanylityspaikalle tai vientisatamaan. Ulkomaan liikenteen laskuihin eräät kuljetusliikkeet erittelevät kotimaan rahdin osuuden (eturahti, kotimaan rahti tms.). Mikäli erittelyä ei ole tehty ja laskuun on merkitty kokonaisrahti, on hakijan pyydettävä kuljetusliikkeeltä tieto kotimaan osuuden rahdin suuruudesta kirjallisena.

4. KULJETUSTUEN LASKEMINEN

Maitse tapahtuvissa kuljetuksissa sekä saaristokuljetusten tuessa kuljetustuki määräytyy prosentteina kuljetusmaksusta. Kuljetustukiprosentin määrä on riippuvainen **kotimaan kuljetusmatkan pituudesta**. Kuljetustuen prosenttitaulukot on esitetty edellä tässä ohjeessa.

Jakelukuljetuksiksi sanotaan kuljetuksia, joissa on useille eri vastaanottajille ja paikkakunnille meneviä lähetyksiä, mutta joista peritään yksi yhteinen rahti. Jos tällaiseen kuljetukseen on kuulunut lähetyksiä paikkakunnille, joihin on matkaa alle 266 km, on rahdista vähennettävä näiden kuljetustukeen oikeuttamattomien lähetysten osuus. Matkan pituus jakelukuljetuksissa lasketaan suorinta tietä lähtöpaikasta pisimmällä sijaitsevaan määräpaikkaan ja kuljetustuen tukiprosentti määräytyy näin lasketun matkan perusteella koko kuljetukselle.

Satamatoimintojen tuki lasketaan kertomalla rahdin paino (tonneina) lähtösataman tai laivauspaikan satamatoimintojen tuen euromäärällä; ks. tämän ohjeen kohta 3.6.4. Satamatoimintojen tuessa kuljetusmatka ei vaikuta tuen määrään.

Kuljetustukeen oikeuttavista lisämaksuista ja rahdinlisistä maksetaan kuljetustuki sen kuljetuksen tukiprosentin mukaisesti, johon lisämaksut kuuluvat.

5. KULJETUSTUEN HAKEMINEN

Kuljetustukea voidaan hakea joko sähköisesti ELY-keskusten yritystukien asiointipalvelussa (osoitteessa www.ely-keskus.fi) tai ELY-keskuksen internet-sivuilla (www.ely-keskus.fi) tulostettavalla paperilomakkeella. Koska tavoitteena on enenevässä määrin siirtyä sähköiseen tiedonvaihtoon ELY-keskuksen ja asiakkaiden välillä, hakemukset suositellaan jätettäväksi sähköisesti.

Kuljetustukea haetaan ELY -keskuksesta kultakin hakemuskaudelta erikseen kolmen kuukauden kuluessa hakemuskauden päättymisestä. Hakemuskaudet ovat 1.1. – 30.6. ja 1.7. – 31.12.

Kuljetuksen lähtöpäivämäärä ratkaisee, mihin hakemuskauteen kuljetus kuuluu.

Hakemus toimitetaan sille ELY -keskukselle, jonka alueelta kuljetus on lähtenyt. Saaristokuljetusten tukea koskeva hakemus toimitetaan kuitenkin aina Pohjois-Pohjanmaan ELY -keskukselle. ELY -keskusten yhteystiedot ovat tämän ohjeen lopussa.

Sähköinen kuljetustukihakemus ohjautuu hakemukseen tallennettavien tietojen perusteella suoraan oikeaan ELY-keskukseen.

Hakemukseen tulee liittää kuljetustukilaskelma, johon on kirjattu erikseen jokainen kuljetus, josta kuljetustukea haetaan. Kuljetustukilaskelmana voidaan käyttää atk-laskelmaa, excel –taulukkoa tai vastaavaa asianmukaista laskelmaa, joka sisältää kaikki samat tiedot samalla tavoin eriteltyinä kuin varsinainen kuljetustukilaskelma. Kuljetustukihakemus ja kuljetustukilaskelma on tulostettavissa ELY -keskusten internet-sivuilla osoitteesta www.ely-keskus.fi.

Hakija vahvistaa allekirjoituksellaan kuljetustukihakemukseen kirjatut tiedot oikeiksi ja kuljetusmaksut maksetuiksi. Kuljetustukihakemuksen allekirjoittajalla täytyy olla yrityksen virallinen nimenkirjoitusoikeus.

Kuljetustukihakemusta on mahdollista täydentää hakuajan päätyttyä niin kauan, kunnes asia on ratkaistu eli päätös on tehty.

6. DE MINIMIS –TUKENA MYÖNNETTÄVÄ KULJETUSTUKI

De minimis –tuki tarkoittaa komission asetuksen (EY) N:o 1998/2006 mukaista ns. vähämerkityksistä tukea. Yritykselle voidaan myöntää julkista tukea de minimis –tukena enintään 200 000 euroa kuluvan verovuoden ja kahden edeltävän verovuoden muodostaman jakson aikana. Tuen saaja vastaa siitä, että eri tahojen (esim. ministeriöt, ELY -keskukset, muut ministeriöiden alaiset viranomaiset, Tekes, Finnvera Oyj, kunnat ja maakuntien liitot) myöntämien de minimis -tukien yhteismäärä ei ylitä tätä määrää minäkään kolmen verovuoden jakson aikana.

Kuljetustuki myönnetään de minimis –tukena seuraavissa tapauksissa:

- Pohjois-Savon maakunnan, Saarijärven-Viitasaaren seutukunnan, Kaustisen seutukunnan ja entisen Ullavan kunnan alueelta lähtevät kuljetukset. Myös satamatoimintojen tuki myönnetään de minimis -tukena silloin, kun kuljetukset lähtevät näiltä alueilta.
- Maataloustuotteiden ensiasteen jalosteiden, eli EY:n perustamissopimuksen liitteen I mukaisten maataloustuotteiden ensiasteen jalosteiden kuljetustuki. Kuljetustukihakemuksen kohdassa 4 (/sähköisen kuljetustukihakemuksen sivulla ”Kuljetustukeen liittyvät erityistiedot”) tulee esittää tuotteen tullitariffinumero/-numerot, jonka perusteella voidaan ratkaista, kuuluuko kuljetettava tuote maataloustuotteiden ensiasteen jalosteisiin.
- Saaristokuljetusten tuki.

Kuljetustukihakemuksen kohdassa 8 (/sähköisen kuljetustukihakemuksen sivulla ”Hakijan de minimis –tuet) hakijan tulee ilmoittaa kaikki kuluva ja kahden edeltävän verovuoden aikana saadut de minimis –tuet.

Edellä mainittu de minimis –tukea koskeva komission asetus (EY) N:o 1998/2006 on seuraavassa internet-osoitteessa:

<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:379:0005:0010:FI:PDF>

HUOM. Tämä kohta ei koske kalanjalosteiden kuljetustukea, joka myönnetään aina kalastusalan vähämerkityksisenä tukena siten kuin edellä kohdassa 3.4.3. on todettu.

7. TUEN PALAUTTAMINEN JA TAKAISINPERINTÄ

Valtionavustuksen palauttamisen ja takaisinperinnän osalta noudatetaan, mitä valtionavustuslain (688/2001) 20 – 30 §:ssä säädetään.

Valtionavustuksen palauttaminen

Valtionavustuksen saajan tulee valtionavustuslain 20 §:n mukaan viipymättä palauttaa virheellisesti, liikaa tai ilmeisen perusteettomasti saamansa valtionavustus tai sen osa. Jos palautettava määrä on enintään 10 euroa, se saadaan jättää palauttamatta.

Velvollisuus valtionavustuksen takaisinperintään

ELY -keskuksen on valtionavustuslain 21 §:n mukaan päätöksellään määrättävä valtionavustuksen maksaminen lopetettavaksi sekä jo maksettu valtionavustus takaisin perittäväksi, jos valtionavustuksen saaja on:

- 1) jättänyt palauttamatta sellaisen valtionavustuksen tai sen osan, joka 20 §:n mukaan on palautettava;
- 2) käyttänyt valtionavustuksen olennaisesti muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty;
- 3) antanut valtionapuviranomaiselle väärän tai harhaanjohtavan tiedon seikasta, joka on ollut omiaan olennaisesti vaikuttamaan valtionavustuksen saantiin, määrään tai ehtoihin, taikka salannut sellaisen seikan; taikka

- 4) muutoin 1-3 kohtaan verrattavalla tavalla olennaisesti rikkonut valtionavustuksen käyttämistä koskevia säännöksiä tai valtionavustuspäätökseen otettuja ehtoja.

Valtionavustuksen harkinnanvarainen takaisinperintä

ELY -keskus voi valtionavustuslain 22 §:n mukaan päätöksellään määrätä valtionavustuksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun valtionavustuksen takaisin perittäväksi esimerkiksi seuraavissa tapauksissa:

- valtionavustuksen saaja on menetellyt valtionavustuslain 12 §:n 4 momentin taikka 13 tai 14 §:n vastaisesti;
- valtionavustuksen saaja on kieltäytynyt antamasta 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua aineistoa tai avustamasta mainitussa momentissa tarkoitettulla tavalla tarkastuksessa;
- valtionavustuksen saaja on lopettanut valtionavustuksen kohteena olleen toiminnan, supistanut sitä olennaisesti tai luovuttanut sen toiselle;
- valtionavustuksen saaja on joutunut ulosottoimenpiteen kohteeksi, selvitystilaan, konkurssiin taikka yrityksen saneerauksesta annetussa laissa (47/1993) tarkoitettun saneerausmenettelyn tai yksityishenkilön velkajärjestelystä annetussa laissa (57/1993) tarkoitettun velkajärjestelyn kohteeksi;
- valtionavustuksen saaja menettelee tosiasiallisesti edellä säädettyihin seikkoihin rinnastettavalla tavalla antamalla valtionavustuksen myöntämiseen, maksamiseen tai käyttämiseen liittyvälle seikalle muun kuin asian todellista luonnetta tai tarkoitusta vastaavan oikeudellisen muodon.

ELY -keskus voi päätöksellään myös määrätä valtionavustuksen maksamisen lopetettavaksi sekä jo maksetun valtionavustuksen takaisin perittäväksi, jos Euroopan yhteisön lainsäädännössä sitä edellytetään.

Sen lisäksi, mitä edellä on todettu, valtionavustuksen mahdollisesta palauttamisesta, takaisinperinnästä ja noudatettavista korkoseuraamuksista säädetään tarkemmin valtionavustuslain 20 – 30 §:ssä.

8. MUUTOKSENHAKU

Kuljetustukihakemuksesta tehtyyn päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen saa siihen tyytymätön asianosainen hakea oikaisua 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus tehdään päätöksen tehneelle viranomaiselle.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen saa valittamalla hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Kuljetustukihakemusta koskevan päätöksen liitteenä toimitetaan oikaisuvaatimusosoitus.

9. LOMAKKEET JA LISÄTIEDOT

Hakemuslomake ja sen liitteenä käytettävä kuljetustukilaskelma on tulostettavissa ELY -keskusten internet-sivuilta osoitteesta www.ely-keskus.fi, jossa on myös tämä ohje. Lomakkeita voi tilata seuraavista ELY -keskuksista, joista saa myös kuljetustukea ja tuen hakemista koskevia lisätietoja:

Lapin ELY -keskus

Ruokasenkatu 2
96200 Rovaniemi
p. 020 63 60010

Lapin ELY -keskus,
Kemin palvelupiste
Asemakatu 19
94100 Kemi
p. 020 63 60010

Pohjois-Karjalan ELY -keskus

Kauppakatu 40 B
80100 Joensuu
p. 020 63 60110

Etelä-Savon ELY -keskus

Mikonkatu 3 ja 5
50100 Mikkeli
p. 020 63 60120

Kainuun ELY -keskus

Kalliokatu 4
87100 Kajaani
p. 020 63 60100

Keski-Suomen ELY -keskus

Cygnaeuksenkatu 1
40100 Jyväskylä
p. 020 63 60040

Pohjois-Pohjanmaan ELY -keskus

Viestikatu 1
90100 Oulu
p. 020 63 60020

Pohjois-Pohjanmaan ELY -keskus,
Ylivieskan palvelupiste
Valtakatu 4
84100 Ylivieska
p. 020 63 60020

Pohjois-Savon ELY -keskus

Viestikatu 1-3
70601 Kuopio
p. 020 63 60080

Pohjanmaan ELY -keskus

Hovioikeudenpuistikko 19 A
65100 Vaasa
p. 020 63 60140

Pohjanmaan ELY -keskus,

Kokkolan palvelupiste
Ristirannankatu 1
67100 Kokkola
p. 020 63 60140